

[Lone Dybkjær]

Jeg vil sige til fru Annelise Gotfredsen, at det er klart, naturgasprojektet er andet end oliepriserne, men vi ved, at forrentningen af naturgasprojektet bliver bedre, når oliepriserne stiger. Vi kan af andre grunde beklage, at oliepriserne stiger, men vi ved helt sikkert, at forrentningen af naturgasprojektet bliver bedre, hvis oliepriserne stiger. Det var det, de gjorde i perioden 1979-1980. B & W-rapporten er en gammel rapport, forstået på den måde, at den lå ved naturgasprojektets vedtagelse. Da kunne man være imod projektet. Jeg var i øvrigt ikke selv i folketinget på det tidspunkt. Det er noget andet. Man kunne være imod det på det tidspunkt, men B & W-rapporten havde ikke nye beregninger i perioden 1979-1981, beregningerne var lavet inden da. De tilføjede derfor i og for sig ikke noget synderligt nyt til den debat, der var i 1979-1981, men kunne sige noget om beslutningsgrundlaget inden 1979 og i 1979.

Energiministeren (Poul Nielson):

Det er rigtigt, som fru Annelise Gotfredsen siger, at vi har diskuteret den B & W-rapport en gang tidligere, men det var jo også rigtigt, at jeg ved den lejlighed erindrede om og redegjorde for, at den rapport havde en række forkerte forudsætninger om prisen hos DUC og det prisniveau, der ville være det realistiske, når man sælger gassen videre til kunderne. Der var altså på en række afgørende punkter elementer i den rapport, som ikke gav et realistisk billede af økonomien i projektet.

Det er da rigtigt, at der er en vis fordel ved at eksportere, især de mængder, som vi ellers skulle afsætte til det marked, hr. Emmert Andersen har talt om vil dække halvdel, men som ikke nær har det omfang, nemlig et kulsstitutionsmarked. Vi har da også besluttet at droppe kraftværkerne som kunder, også i sommerperioden, til udligning af belastningen og i stedet for øge eksportmængden til Sverige. Der forhandles med svenskerne om en fordobling af eksporten til Sverige i forhold til det niveau, der blev fremlagt i foråret 1980, da vi vedtog aftalen med svenskerne.

Fru Annelise Gotfredsen sagde i et tidligere indlæg, at omkostningsbevidstheden forsvinder, hvis man ikke anvender almindelige

markedsmekanismer. Det mener jeg der er meget rigtigt i. Det, som der nu lægges op til på grundlag af det radikale forslag, er, som jeg sagde i mit første indlæg her, at salget til industrien, som jo er cirka en tredjedel af hele afsætningen, vil ske på fuldstændig normale, markedsmæssige vilkår, således at det bliver en suveræn afgørelse hos den enkelte industrikunde, om det omkostningsmæssigt er et tilstrækkelig interessant tilbud, man får fra D.O.N.G., til at man bliver kunde hos D.O.N.G. Ganske enkelt. For så vidt angår det varmeplandækkende afsætningsområde for gassen vil omkostningsbevidsthedsincitamentet over for projektet jo ligge i, at der nu bliver lagt et maksimum. Man må ikke gå over den pris, men det, man i øvrigt kan tjene hjem inden for de rammer, er vundet for selskabet. Det er da at opmuntre forretningsmæssigt til en omkostningsbevidsthed - i modsætning til et omkostningsprincip, som siger: hvis bare I kan begrunde de og de omkostningsstigninger, må I lægge dem oven i prisen på gassen og sælge den til det. Men her er dilemmaet jo, at det er utænkeligt, at man kan sælge gassen til almindelige villakunder til en pris, der ligger over det, de ellers giver for olien. Derfor er det afgørende spørgsmål i virkeligheden, om man på det ene eller det andet systems grundlag kan få det sat sammen, så det kører, og her er spørgsmålet om underskudsforeføring og en hel masse andre udviklede ting afgørende for, hvordan byggeklodserne omkostningsmæssigt ser ud op til det niveau, som det er realistisk at sælge gassen på. Det, man med den tankegang, det radikale venstre har udtrykt her, siger, er, at lige meget hvordan det i øvrigt ligger, så skal folk være sikre på, at de ikke kommer af med mere end sådan og sådan for gassen. Det er muligt selvfølgelig at gå under med rabatter osv., men deri ligger der også et incitament for D.O.N.G. og de regionale selskaber i fællesskab til at gøre det så effektivt som muligt, for jo flere penge kan man tjene. Det er bl. a. ideen i, at det er lavet som et selskab, der også skal give overskud til aktionærerne, som jo er os alle sammen.

Jeg har ikke andet at føje til her end også at sige tak for debatten.

(Kort bemærkning).